

Вовед

Русија во периодот пред доаѓањето на Сталин на историската сцена, преставувала монархија, огромна територија со бројно население. Територијалното проширување на империјата се одвивало на сметка на многу неруски народи кои постепено станувале дел од големата држава. Во исто време државата за разлика од другите европски земји во поглед на економскиот развој се повеќе назадувала.

Русија преставувала земја на контрасти растегната помеѓу Европа и Азија. На Балканот Русија се доживувала како заштитник на словенското население, додека пак другите големи сили пред се Австро-Унгарија се плашеле од нејзината сила и моќ правеќи се да се спречи руското ширење и влијание на Балканот.

Од друга страна бројното неруско население кое живеело во состав на империјата поради немање на права на пример Евреите кои биле изложени на антисемитизам. Овие народи често знаеле да го искажат своето незадоволство со кревање на буни и востанија. За разлика од Евреите Финска внатре во државата уживала внатрешна автономија.

За излез од кризата царот Александар 2 (1818-1881) во 1862 година издал проглас со кој било укинато кметството, полјоделството во Русија било заостанато преовладувало средновековен начин на обработка на земјата. Селаните иако со законот од 1861 добиле можност да ја прошират својата земја, во суштина биле незадоволни од својата положба и поради фактот што државата била сопственик на земјата. Немаќи сигурна егзистенција селаните често кревале буни. Што се однесува до индустрискиот развој во 19 век во Русија се повеќе продира странскиот капитал. Изградбата на железничките пруги, посебно Трансибирската железница, со крајна цел да ја поврзи европска Русија со далечниот исток, го поттикнале и производството на челик, а пронаоѓањето на нафтата исто така воделе во правец на развој на Русија во европска индустриска земја. Индустрискиот развој водел и кон развој на трговијата на Русија со останатите европски земји. Што се однесува до уставното уредување Русија преставувала апсолутистичка монархија владетелот на

Русија бил владетел на сите Руси. Револуционерните движења што ја зафителе Европа во 1848 година не се почувствувале во Русија. Но и покрај ова сепак укинувањето на кметството од страна на Александар 2 1861 година бил чекор напред иако недоволен кон целосно ослободување на селанецот. Реформи биле направени и во судството но серпљак реформите во Русија не биле до крај спроведени.

Ваквата ситуација ќе доведе до појава на разни реакционерни и револуционерни движења. Од голема важност било создавањето на Социјалдемократската партија 1898 а од 1918 година го носела името Руска комунистичка партија. Руско јапонската војна од 1904 година како и поразите на Русија во војната ќе доведат до избувнување на револуција во 1905 година. Во сите поголеми градови се основале совети кои организирале штрајкови а пројавиле аспирации за освојување на власта. Војската и полицијата успеале да ја уништат оваа револуција. Но работничкото незадоволство продолжило да се манифестира и во наредниот период.

Поразите на Русија во првата светска војна и лошата ситуација во земјата довеле до низа штрајкови во февруари 1917, на штрајковите се приклучувале и војниците, царот Никола 2 абдицирал а во Русија била формирана привремена влада на чело со Александар Керенски.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com